

010611-2

Z toho vyplývá, že vztah každého filosofa, resp. každé myšlenkové orientace toho či onoho filosofa, k té (řecké a pak evropské) tradici má přinejmenším dvě hlavní komponenty: na jedné straně je taková filosofická orientace (a vůbec konkrétní filosofie) možná jen na tomto základě, a v tomto prvním smyslu je filosofie možná jen jako evropská, ať už má jinak zakotvení jakékoli. Ale na druhé straně ji můžeme klasifikovat jako „evropskou“ pouze tenkrát, když v ní najdeme zřetelné doklady základní loajality k dosavadní evropské myšlenkové tradici, tj. když je zřetelně a vědomě, programově, byť kriticky orientována na celé její dosavadní dějiny, k nimž se neobrací zády, ale které na sebe nenechá působit bez náležité vlastní kontroly (a to znamená, když je s touto dosavadní tradicí důkladně a důvěrně seznámena, aby mohla co nejpřesněji a nejvěcněji rozhodovat – tj. aby příslušnému mysliteli dovolovala co nejpřesněji a nejvěcněji rozhodovat – na co z ní chce a bude navazovat a co naopak bude odmítat a od čeho se bude nejen deklarativně, ale zejména myšlenkově-prakticky a účinně distancovat).

(Písek, 010611-2.)